

Doina Meiseles

Premiul Landau, o recunoaștere oficială pentru NICU NITAI

Am scris într-unul din numerele trecute ale ziarului nostru despre faptul că marele actor, regizor, om de teatru Nicu Nitai a fost distins cu prestigiosul premiu Landau pentru întreaga sa creație artistică de o factură deosebită.

Născut în București, Nicu Nitai a frecventat cursurile liceului Mihail Sebastian și apoi ale liceului Matei Basarab, devenind apoi absolventul I.A.T.C. (unde-i are profesori pe renumiții Marcel Anghelescu și Marieta Sadova).

În România, a debutat ca actor la vârsta de doar 10 ani – la legendarul teatru Barașeum – devenind după absolvirea Institutului actor la teatrul Nottara.

În Israel, se încadrează repede în lumea artistică autohtonă, devenind actor și director de scenă la Habima, la Municipalul din Haifa, la Tzavta, etc.

Este director fondator al teatrului Hasimta și, apoi, al teatrului Karov, pe care-l conduce cu succes și în prezent.

Creația sa artistică de excepție a fost răsplătită, de-a lungul anilor, cu multe premii și distincții – premiul Rozenblum al Municipality Tel Aviv, în 1996, premiul „Kipod Hazahav”, în 2007, premiul IUPA, în 2009, – dar acum, când a fost distins cu prestigiosul premiu Landau – cea mai importantă distincție artistică israeliană după Premiul Israel – Nicu Nitai a dezvăluit că este extrem de emoționat.

În cadrul argumentelor pe care membrii juriului premiului Landau le-au prezentat pentru a explica de ce îi conferă această deosebită distincție actorului și regizorului Nicu Nitai, s-a specificat, printre altele: „În domeniul teatrului, Nicu Nitai reprezintă un fenomen ieșit din comun în viața artistică israeliană; el este un luptător singuratic, făcând parte, poate, dintre ultimii mohicani ce mai văd în teatru o misiune nobilă...”

În continuare, membrii juriului Landau specifică: „Nicu Nitai a deschis căi noi în domeniul ‘teatrului alternativ’ și a influențat în mod continuu creația artistică israeliană, descoperind actori tineri, pe care i-a șlefuit și îndrumat, transformându-i în foarte buni și fideli urmași ai săi...”

Pe Nicu Nitai îl interesează tot tezaurul dramaturgiei teatrale, de la clasic la modern, de la dramaturgia actuală și originală la cea a marilor măști din vechime... La toate acestea trebuie adăugat aspectul social al piese-

lor sale – latura socială făcând parte integrantă din însăși formația sa.

Nicu Nitai a reușit să formeze o serie de tineri actori, care continuă să răspândească ideologia și convingerile sale artistice.”

Nu trebuie uitat că anul acesta, îndrăgitul actor și regizor din aliaua noastră este propus și pentru Premiul Iarael, pe care îl merită, desigur, din plin. Numele celor care vor primi anul acesta Premiul Israel vor fi anunțate în curând, dar pînă atunci, ne-am bucurat alături de Nicu Nitai de faptul că suma decernată laureatului premiului Landau a fost dublată, anul acesta, ajungînd la... 100.000 de șekeli!

Imediat după ce am aflat la redacție despre faptul că este câștigătorul premiului Landau, l-am întrebat pe celebrul Nicu Nitai cu ce sentimente a primit vestea cea minunată.

Iată ce am aflat:

– Am fost impresionat în mod deosebit de faptul că există oa-

meni de calitate în lumea artistică israeliană, care știu să aprecieze eforturile și energia puse în slujba creației de valoare... De fapt, am fost profund impresionat că, în sfîrșit, am primit o dovadă și o recunoaștere oficială a faptului că... a face artă în afara cadrelor bine stabilite și recunoscute reprezintă o muncă sîsifică, dar care dă totuși roade...

Ceea ce am încercat să fac întotdeauna – teatrul alternativ – reprezintă singurul mijloc de a aduce noul, de a reînvia prospețimea unui teatru de creație.

Marile aventuri și realizări ale teatrului alternativ sînt memorabile, fie că ne referim la teatrul de artă al lui Stanislavski, sau la „Teatrul Soarelui” al lui Ariane Menușkin.

Ca să fiu mai explicit, vreau să subliniez că acest premiu vine să dea o legitimitate oficială drumului meu în teatru, acesta fiind un drum fără cărări bătute, un drum alternativ de căutări, inovații, etc., care urmărește atra-

gere publicului către creații adevărate – israeliene sau străine – nemaîncercate nici în teatrul oficial și nici în teatrul ‘fringe’.

Am început a parcurge acest drum cu piesa „Căderea” de Camus, privind totul ca pe o... aventură! Dar această „aventură” a devenit unul dintre elementele fundamentale ale teatrului israelian și astăzi copiii sau nepoții celor care au văzut primul spectacol cu „Căderea” – în 8 martie 1975 – vin să vizioneze această piesă împreună cu bunicii sau părinții lor.

Speranța mea este ca ultimul meu spectacol, care poartă titlul semnificativ „În ultimul act” – adaptare după Cehov – să devină la fel de celebru ca și „Căderea”, un fel de „spectacol eveniment”.

De altfel, am promis să traduc această adaptare după Cehov – imediat ce voi avea timp – în românește, apoi în franceză și engleză, pentru ca spectacolul să poată fi jucat în fața unui public cît mai larg.

Nu vreau să ratez ocazia de a accentua faptul că apartenența mea la teatrul românesc (faptul că m-am format ca actor și regizor în România) a reprezentat unul dintre elementele de bază ale creației mele în Israel. „Steaua fără nume” – scrisă de profesorul meu Mihail Sebastian – piesă pe care am tradus-o în ebraică – continuă să se joace cu succes și aceasta îmi oferă multă satisfacție.

Dacă mă gîndesc bine, de la 10 ani n-am părăsit scena, făcîndu-mi debutul la celebrul teatru Barașeum, în piesa scrisă tot de un profesor al meu, Lică Grinberg, „Copiii în luptă cu școala”.

Izvoarele din viața artistică pe care le-am sorbit cu nesaț în adolescență continuă să fie și astăzi surse de inspirație în teatru și în creația artistică.

Mă bucur ca un copil cînd publicul de pe stradă mă recunoaște ca protagonist în celebra emisiune televizată, „Curcubeul și norul” și mă bucur cînd mi se spune „Am crescut cu serialul „Keshet și Anan”.

De altfel, și acum filmez într-un serial de televiziune, care sper să devină la fel de celebru. Este vorba de „Hasamba”, pe care-l veți putea urmări peste puțină vreme la televiziunea israeliană.

Mai am multe planuri și proiecte, dar pe acestea vi le voi dezvălui data viitoare. Pînă atunci, vă aștept cu brațele deschise la Teatrul Karov...

Nicu Nitai alături de primarul Tel Avivului, Ron Huldai